

hvorfor de, der ikke ere handelsberettigede, skulle, naar de ere saa uhykkelige, at deres Ladninger havareres, med Hensyn til Auktionen derover være bundne til det Sted, hvor Strandingen foregaaer; det er mig dog bekendt, at allerede nu havarerede Varer i visse Tilfælde ere blevne transporterede fra Anholt til Helsingør og der solgte ved Auktion, og at det har været til Fordeel for dem, der afhændede Varerne. Et Punkt drifter jeg mig næsten ikke til at omtale, da det maaskee vil synes at være altfor vidtgaende, selv om jeg kun nævner det som Noget, der skulde indtræde langt hen i Tiden, s. Ex. om et halvt Hundrede Aar; kunde det nemlig ikke være tænkeligt, at denne Indskrænkning med Hensyn til Afstanden fra Kjøbstaden, denne ene eller disse halvanden Miil med Tiden kunde blive ophævet? Dette vilde være mig hjært, selv om man satte et meget langt Tidspunkt for Ophævelsen; selv om man virkelig satte et halvt Hundrede Aar, altsaa skjød det langt ud i Tiden, saa langt, at det ikke indtraadte, medens vi leve, men at først vore Efterkommere fritoges for denne Indskrænkning, troer jeg dog der var Noget vundet derved, thi de Menneker, der leve paa denne ene eller disse 1½ Miil fra Kjøbstaden, kunne maaskee dog, naar de skulle tænke sig Tilstanden som evig, have nogen Grund til at beklage sig over den. Jeg troer virkelig ikke, at Kjøbstæderne vilde lide Noget derved; jeg troer overhovedet, at Kjøbstæderne ere grundede paa altfor naturlige Forhold, paa Forhold, der ligge i den hele Samfundsordning, til at man ikke skulde kunne antage, at de vilde trives, selv om man tog alle Love bort, og maaskee saa meget bedre end nu. Der er et Spørgsmaal, som man vil have Dndt ved at besvare sig, og det maa være mig tilladt med Hensyn dertil at gaae noget nærmere ind paa endeel af Lovens Bestemmelser — det hændes saa let ved en Lovs Behandling, at man udelukkende sætter Diet paa enkelte Hovedpunkter, men overseer en Deel andre Spørgsmaal, som dog kunne have Betydning. Hvad er egentlig „fri Næring“? Det Spørgsmaal kan man virkelig ikke besvare, og Lovforslaget gjør ikke engang noget Forsøg paa at besvare det Spørgsmaal, hvad der er fri Næring, og paa hvilken Næ-

ring der skal søges Borgerskab i Kjøbstæderne og Næringsbeviis paa Landet. Jeg troer endog, at den ærede Forfatter af de første Lovforslag udtrykkelig har udtalt, at han ikke vilde være istand til at besvare dette Spørgsmaal, da det er afhængigt af mange locale og tilfældige Omstændigheder. Dette er saaledes et Punkt, som vi staae stille ved, vi vide egentlig ikke, hvad det er, hvortil der skal fordres Borgerkab eller Næringsbeviis, og hvad der derimod skal være Gjenstand for den absolute frie Næring. Dette Spørgsmaal har imidlertid, jeg vil ikke sige overmaade megen, men dog nogen Betydning. Ved den bundne Næring, ved den Næring, hvorpaa der skal tages Borgerkab eller havees Næringsbeviis, skal Vedkommende for det Første erlægge disse i Lovudkastet omtalte Penge ved Borgerkabets Erhvervelse. Jeg tilstaaer, at denne Afgift maaskee ikke er saa usselig, men det er nu engang en gammel Afgift, som Folk kjende; de, der ere i Embedsstilling, søle sig ogsaa fortrolige dermed, thi naar de tiltræde et Embede, betale de ligeledes Noget for deres Kaldsbrev. Den her omhandlede Afgift er ikke saa ubetydelig; jeg troer, at den i Kjøbenhavn beløber sig til ca. 16,000 Rdl. aarlig. Naar man nu antager, at en Mand behøver 200 Rdl. til at begynde sin Forretning, ja, saa skal han maaskee have 220 Rdl., naar han desuden skal løse Borgerbrev, inden han kan begynde derpaa. Jeg troer nu ikke, det er saa himmelraabende, at der erlægges en saadan Afgift for Borgerkab, og finder man den for høi, ja, saa kan man jo nedsætte den lidt. Naar en Mand etablerer sig, er det en Leilighed, hvorved han er villig til at give et Bidrag til de offentlige Fornødenheder, naar det, som sagt, ikke er for høit. Det første Punkt, jeg vilde henlede Opmærksomheden paa, er altsaa paa Borgerkabets Erhvervelse, som jeg dog ikke anseer for at have nogen stor Betydning, selv naar der tages Hensyn til Gebyrerne. Det andet Punkt er noget, der i den her omhandlede Forbindelse egentlig ikke har nogen Betydning, det er nemlig Næringskatten, thi den svares saavel af den frie som af den bundne Næring; det er sagt i Lovudkastet, at der paa Landet kan tages Næringskatt, men det er ikke